

Micul PRINT

editorial

Info nr. 3 - martie 2001

3

Poate v-a surprins faptul că, în numărul anterior, printre colaboratorii revistei noastre a apărut un personaj misterios: *Micul Prinț*...

Cine o mai fi și acesta? Cine se ascunde sub acest pseudonim? Redactorul șef sigur nu. Să fie redactorul șef adjunct? Nu e nici mic, nici prinț...

Micul Prinț este, după cum bine știți, eroul unei povestiri sublime. *Antoine de Saint Exupéry* l-a creat sub imboldul unei inspirații poetice, dar pesimiste.

Nu sunt filolog, nu mă voi aventura în analiza unei opere literare, dar nu pot să vă las total în ceață; trebuie să vă spun de ce anume ne-am amintit de *"Micul Prinț"*.

Trăim într-o lume pe care *Saint Exupéry* nu a cunoscut-o dar a intuit-o și a prevestit-o și al cărei dramatism îl trăim zilnic din plin. Indiferența și superficialitatea ne izbesc, ne chinuie și ne amenință.

Dezamăgirile provocate de încercarea unora (și de multe ori, de reușita lor) de a ne păcăli, ne umplu sufletele de revoltă. Și totuși, fiecare om visează, dacă nu în somn - trează, cu siguranță. Și presupun că toți visează "o lume mai bună".

Îmi este imposibil să cred că cineva visează (își dorește) o lume în care natura este sufocată și distrusă, în care oamenii sunt răi, nu doar pe ascuns (...) dar și pe față și fiecare dorește răul celui alt (un fel de *"Familia Addams"*). Dacă îți dorești să fii fericit păcălind, oare nu îți este frică să fii păcălit la rândul tău?

Da, sunt convinsă că toți visează o lume mai bună. Dar este oare suficient să visăm? Mă simt obligată să mă opresc. Da, se pune întrebarea: *ce înseamnă o lume mai bună sau dacă este*

vorba de o anume persoană, ce înseamnă pentru aceasta o "viață mai frumoasă"? Știu, știu, nu m-ați ierta dacă aș continua în mod banal cu "Banii n-aduc fericirea".

Cu toții suntem de acord că pentru o viață frumoasă este nevoie de bunăstare, este nevoie de bani cu care să ne putem asigura un confort, dacă nu luxos, măcar decent. Dar nu cu "orice preț".

Cei care visează la succese, bani și glorie, sperând că le pot obține prin mijloace speculative, prin însușirea realizărilor altora, vor constata cu amărăciune că ceea ce au obținut astfel își pierde valoarea.

Secretul reușitei se ascunde în entuziasmul cu care facem ceea ce facem - entuziasm pentru însăși lupta de a ne căuta rostul, zilnic, de a ne măsura cu... absolutul.

Dar ce este idealul? Că absolutul în mod sigur este departe... Idealul, prin esența lui, este ceea ce am visat, ceea ce vrem să atingem, dar care, în mod firesc, "aleargă" în fața noastră, oricât ne-am strădui să-l "prindem". Suntem sortiți să rămânem mereu în urma "idealului", dar măcar știm în ce direcție este...

Nu vă strâmbați, nu este o oră de dirigenție. Mă preocupă să găsesc răspunsul la o întrebare jenantă. Înainte să pun întrebarea, voi face ceva ce mă face să mă simt neplăcut, deoarece am senzația că voi desconfira pe cineva, mai exact pe mai mulți "cineva".

Dragi cititori, participanți sau nu la *Concursul de Programare Agora*, știți că mai mulți participanți la acest concurs discută pe o listă de dialog despre probleme, oferă rezolvări la cheie, sau dimpotrivă, caută rezolvări?

Unii, mai "serioși", se mulțumesc cu ideile, alții... Îmi pare rău că stilul meu categoric, poate chiar insinuant, sugerează deja, înainte să pun întrebarea cu pricina, că nu mă bucur de această activitate în echipă.

Dar să pun întrebarea: *este sau nu este corect să participi la un concurs individual de programare, dar rezolvările tale să fie puse la punct public de către mai mulți, eventual de unul singur, dar de un altul, deci nu de tine, care trimiți rezolvarea și o semnezi?*

Îl văd pe *Micul Prinț* care își clatină capul blond, fularul îi flutură dezaprobat. Bunul simț al nostru, al fiecăruia, ne spune, de asemenea, că nu este corect.

Degeaba vă ascundeți după paravanul beneficiilor Rețelei. Știu că argumentele pro încearcă să convingă că "trebuie să fii prost să nu comunici via Internet" dacă tot există această posibilitate. Și? Ce facem cu cei care nu au auzit de această listă? Ghinionul lor?

Noi, organizatorii concursului, am pornit la drum cu convingerea că acest concurs este unul individual (de altfel chiar și ACM-ul, un concurs pe echipe se desfășoară cu doar 3 (trei) membri într-o echipă.

Ne vedem, oricum, după cele șase runde, la *Cluj* (la concursul în timp real), și dacă se dovedește că unii (beneficiari ai listei) nu reușesc să țină pasul, cât de cât, cu adevărații concurenți individuali, anul viitor nu ne vom mai obosi cu acest concurs. Poate inventăm unul în echipă... Dar nu putem continua, prefăcându-ne că totul decurge în mod elegant și că nu s-a întâmplat nimic.

Clara Ionescu